

medlemmer. Da disse ungdomsudvalg imidlertid normalt kun findes i byerne, og da det må anses for påkrævet, at de forskellige ungdomsorganisationer og skoler på landet, der beskæftiger sig med ungdomsundervisning eller frivilligt ungdomsarbejde, også bliver repræsenteret i amtsungdomsnævnet, foreslås det, at disse organisationer og skoler ligeledes får 3 repræsentanter i amtsnævnet. Især for at begrænse antallet af de organisationer, der skal have indstillingsret, til organisationer af en vis størrelse eller betydning, foreslås indstillingsretten dog betinget af, at vedkommende organisation eller skole enten er tilsluttet en landsorganisation eller godkendes af amtsrådet som indstillingsberettiget. Med „skoler“ har man i denne forbindelse navnlig tænkt på efterskoler og højskoler, da landbrugs- og husholdningsskolerne i almindelighed må kunne anses for repræsenteret gennem de repræsentanter for landbo- og husholdningsorganisationer, der i forvejen har sæde i nævnet. Man anser det iøvrigt for værdifuldt i denne forbindelse at bringe de pågældende organisationer og skoler i et rent praktisk samarbejde ved afholdelse af et fællesmøde til opfyldelse af den dem tillagte indstillingsret, og det er derfor foreslået, at der skal foreligge en fælles indstilling fra dem.

Ligesom de kommunale ungdomsnævn foreslås nedsat dels ved direkte valg af visse organisationer og dels ved udpegelse af kommunalbestyrelsen efter indstilling fra andre organisationer, menes det, at amtsungdomsnævnet bør nedsættes ved direkte valg af de organisationer, for hvis vedkommende ingen tvivl kan foreligge med hensyn til, hvem valgretten tilkommer, og ved udpegelse af amtsrådet efter indstilling fra de øvrige organisationer.

Til § 13.

Efter de gældende regler godkendes aftenskoleplanerne på landet af skoledirektionen, aftenskoleplanerne i byerne af undervisningsministeriet og aftenhøjskoleplanerne for hele landet af undervisningsministeriet; ungdomsskoleplanerne og planerne angående landbrugsfaglig undervisning godkendes for hele landets vedkommende af undervisningsministeriet.

Man foreslår nu, at godkendelsesmyndigheden med hensyn til alle disse forskellige skoleplaner, bortset fra planerne for ungdomskostskoler og aftenhøjskoler, henlægges til samme myndighed, og da man i overensstemmelse med det almindelige ønske om decentralisering ikke mener, at denne myndighed bør være undervisningsministeriet, anser man amtsungdomsnævnet for det mest hensigtsmæssige organ i denne forbindelse.

For aftenhøjskolernes vedkommende har man ment at burde bibeholde den nuværende ordning, hvorefter disse planer indsendes til godkendelse af undervisningsministeriet eller efter dettes bemyndigelse af statskonsulenten vedrørende ungdomsundervisningen, idet man har anset det for rettest, at denne skoleform, der først indførtes ved aftenskoleloven af 1942, men som allerede har udviklet sig til et særdeles betydningsfuldt led i hele det folkelige oplysningsarbejde, indtil videre er undergivet en ensartet for hele landet fælles godkendelsesmyndighed, således at man, indtil denne skole måtte have fundet en fastere ramme om sit indhold, dels kan sikre sig en nærmere føling med dens udvikling, dels kan følge en ensartet holdning overfor den stedfindende udvikling. Tilsvarende betragtninger gør sig i et vist omfang gældende for ungdomskostskolernes vedkommende, og da disse skoler, der iøvrigt i alt væsentligt må sidestilles med efterskolerne, tilmed ofte modtager elever — og kommunal støtte — fra flere forskellige amter, har man også ment, at det bør være undervisningsministeriet, der godkender dem.